

Λόγος Στ' Περί αδηφαγίας (Αιτίας αναριθμήτων κακών για τους μοναχούς) (Άγιος Μάξιμος ο Γραικός)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Λόγος ς'

Περί αδηφαγίας.

Αιτίας αναριθμήτων κακών για τους μοναχούς.

Κοιλιά αδιάντροπη και ποτέ κορεσμένη, εξαιτίας της οποίας εμείς, οι ανόητοι μοναχοί, γινόμαστε παίγνιο των πονηρών δαιμόνων! Αποτελείς την αιτία ακαθάρτων εκροών, ύπνου δίχως μέτρο και άλλων ειδών πνευματικού θανάτου. Από εσένα προέρχεται η απόρριψη των ευαγγελικών εντολών, η ατελείωτη φροντίδα για κέρδος και διάφορες φιλονικίες. Όλα αυτά εξαφανίζουν την μνήμη του θανάτου, την θεία αγάπη και τον φόβο του Θεού από τις ψυχές των μοναχών.

Έτσι η αγνή προσευχή, τα δάκρυα και η συγκίνηση εξαφανίζονται και σταματά η εσωτερική λειτουργία του νού. Στην θέση τους έχουν εισέλθει υπερηφάνεια, κακοήθεια, δόλος, φθόνος, διάφορες ματαιόδοξες επιθυμίες, καθώς και η πηγή του κάθε κακού, η φιλαργυρία [1] και το κυνηγητό της είσπραξης των τόκων, που προκαλούν την τρομερή και απάνθρωπη τοκογλυφία και τα οποία θα επιφέρουν την οργή του Θεού.

Αδιάντροπη κοιλιά, εξαιτίας της οποίας εμείς οι άφρονες μοναχοί πέφτουμε στα απύθμενα βάθη της κόλασης! Μακάριος είναι όποιος σε δάμασε στον νού του και αγάπησε ολόψυχα την ένδεια και τον ανάργυρο βίο. Αυτός μόνο σε κατάλαβε αληθινά, αυτός μόνο είναι ο υπηρέτης του Υψίστου και αυτός μόνο είναι ελεύθερος. Αντιθέτως όλοι εμείς που υποκύπτουμε σε εσένα είμαστε οι κακοί δούλοι των παθών που γεννάς και μοιάζουμε με τα άλογα ζώα, μολονότι δημιουργηθήκαμε εξ αρχής από το άγιο χέρι του Θεού κατά την θεική εικόνα Του.

1. Βλ. Α΄ Τιμ. 6,10.